

var Nægtelsen, thi i Betænkningen finder jeg ikke Andet end den Bemærkning fra Flertallets Side, at det ikke kan anbefale Bevillingen. Det forekommer mig dog ikke at være en egentlig motiveret Nægtelse. — Hvad Landpostvæsenet angaar skal jeg udtale, at Mindretallet interesserer sig ligeaa varmt som Flertallet for den hensigtsvarende Udvikling af vort Landpostvæsen. Men det forekommer os, at der dog i saa Henseende bør være et vist rimeligt Forhold til Stede, og at det dog ikke kan nægtes, at Postbesørgelsen paa de mere centrale Steder maa staa i første Linie og det saa meget mere, som jo en virkelig, en fylldig Udvikling af Vandpostinstitutionen stiller forøgede Krav til Centralstationerne, til Poststationerne i Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, og at det vistnok netop er en Betingelse for at kunne udvilde Landpostvæsenet paa tilstrækkelig fylldig Maade, at man ogsaa lader Udviklingen gaa fremad baade i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne; men det skjønner jeg ikke vil kunne gøres, dersom Thinget vedtager Flertallets Indstilling. Det forekommer mig sandelig ikke, at Vædringsforslagene under Nr. 17 og 18 staa i fuld Samklang med den Interesse, Flertallet udtaler for Landpostvæsenet, thi der er netop tildels Tale om Postbesørgelse ude i Landdistrikterne.

Jeg finder som sagt ingen Grund til at gaa udførligere ind paa de enkelte Vædringsforslag, som foreligge, men jeg skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til det paa § 6 III. opførte Jernbanevæsen. Man vil have set i Aviserne, at der har været en Forhandling i Vandbforeningerne, som har ført til, enten at der har været en Deputation hos den høitærede Indenrigsminister, eller at der vil komme en saadan til ham — jeg huster ikke ret, hvorledes der staar — som skulde andrage paa, at der maatte blive givet en forlænget Frist for Jernbanens Returbilletter. Jeg vil meget tillade mig at anbefale den høitærede Indenrigsminister at stille sig saa velvillig overfor denne Begjæring som muligt. Jeg tror, at de gjældende Bestemmelser med Hensyn til Gyldighedsfristen af Returbilletterne paa Jernbanen er lidet hensigtsmæssig for Publikum og for Jernbanerne i Almindelighed. Det tør vistnok siges, at hele Returbilletsystemet i Virkeligheden er høit irrationelt; thi dersom det kan betale sig for Jernbanen at transportere en Person frem og tilbage for den Pris, som den dobbelte Billet koster, naar han reiser i Løbet af 2 eller 3 Dage, maa den lige saa godt kunne gjøre det, naar han reiser i Løbet af 8 eller 14 Dage. Det er jo ogsaa et ganske rent

praktisk Hensyn, som fører til Indførelsen af Returbilletter, idet man mener derved at kunne opmuntre Reiselysten og derved bringe Jolk til at foretage Reiser, som de ellers maatte ville undlade, naar de skulde betale den almindelige dyre Pris for Billetten. Men jeg tror, at som vort Returbilletsystem er indrettet og med den Begrænsning af Dobbeltbilletternes Gyldighed, som nu finder Sted, er Systemet snarere skiftet til at modvirke end til at fremme Reiselysten. Grænsen er bleven saa knap, at den netop ikke, naar jeg bortser fra de egentlige Vædture om Søndagen, opmuntrer til de egentlige Fornøielsesreiser, Besøgsreiser og desl., som den skulde opfordre til. Den opfordrer kun til de egentlige Forretningsreiser, som saa besørges i den kortest mulige Tid. Men at dette kan være en Fordel for Jernbanen, kan jeg ikke se. Man anvender andet Steds langt større Liberalitet end hos os. Jeg kjender det f. Ex. fra Rhindampskibene. Der gjælder Returbilletterne til Ugangen af Aaret og paa det forenede Dampskibsselskabs Skibe gjælder de ogsaa i længere Tid, og man er i saa Henseende saa vidt mig bekendt temmelig liberal overfor Benyttelsen af disse Billetter, medens vor Jernbane endogsaa med megen Smaalighed vaager over de strenge Bestemmelser, der ere givne for Billetternes Gyldighed. Jeg tror derfor, at det vil være ikke blot i Publikums men ogsaa i Jernbanernes vel forestaaede Interesse at vise sig mere liberal i saa Henseende ved at tillægge Returbilletterne en betydelig længere Gyldighed, end de nu have. I Forbindelse hermed ønsker jeg at berøre et Par Punkter vedrørende Jernbanerne. Jeg vilde gjerne henstille til den høitærede Indenrigsministers Overveielse, hvad jeg alt tidligere har fremdraget her i Salen, uden at det har ført til noget Resultat, om det ikke maatte være muligt, at tilveiebringe noget hurtigere Tog paa de nordvestjællandske og sydjællandske Jernbaner, end nu er Tilfældet. Disse Tog kjøre utilbørlig langsomt i Betragtning af, at det dog er Tog, som forbinde vigtige Dele af Landet med Hovedstaden, og hvad særlig angaar Toget til Kallundborg, bruger det ikke blot en lang Tid, men er sat til en saadan Afgangstid, at det ofte er meget vanskeligt at benytte den dermed i Forbindelse staaende Rute Kallundborg—Aarhus, naar man agter at foretage Reisen nordpaa i Sjælland, og derved kommer hele denne Rute ikke til sin Ret. Det er og bliver utvivlsomt for Forbindelse mellem det nordlige Sjælland og Kjøbenhavn navnlig i Sommertiden den bekvemteste Rute og kunde være den hurtigste, naar der var hurtig-